

med dem. Først skal jeg tillade mig at omtale et Punkt, som det ærede Medlem for Hornslet (Meergaard) omtalte, og hvori jeg er enig med ham, og det er, at Brugerne af det Hartkorn, der ligger omkring ved Købstæderne, ville, hvis Lovforslaget ikke bliver forandret, lide en Del Uret, og derfor tillader jeg mig at henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa, om der ikke kunde ske en Forandring her. Det er klart, at naar den Gammelstat, som de betale til Staten, gaar over til Bjerne, hvad den jo gør, saa de ingen Vættelse. Det er ikke retsfærdigt. Det kan ogsaa til Dels siges om Land- og Bigningskatten, men naturligvis er det særlig Gammelstaten, der giver Anledning til denne Uretfærdighed. Derimod er jeg ikke enig med det ærede Medlem for Hornslet i, at man med Selvangivelsespligten skulde gaa op fra 1,500 Kr. til 2,000 Kr. Jeg tror tværtimod, at det vilde være rigtigt at gaa længere ned end til de 1,500 Kr. Selvangivelsen vil nemlig, som det er sagt under denne Sags Behandling, have en opdragende Betydning, idet Folk, derved komme til at holde mere Regnskab med deres Bedrift, ledes stærkere ind paa at følge med i de forskellige Udgifter og derved saa en bedre Oversigt over hele deres Gerning. Hvis vi blive staaende ved de 1,500 Kr., bliver det kun en meget lille Del af den almindelige Gaardmandsklasse, som bliver tvungen til Selvangivelse. Det er nemlig saa, at Indtægterne ere balede stærkt, og der er sikkert ikke ret mange Gaardmænd, som naar de da ikke have Kapital, have større Indtægt at leve af end 1,500 Kr. Jeg vilde derfor anse det for heldigt, om man gik længere ned for at saa saa mange som muligt draagne med ind under denne Pligt, og for at man, som den højtærede Indenrigsminister omtalte, i Tidens Løb ogsaa i Kommunerne kan komme ind paa at sætte Folk i Skat paa samme Grundlag og efter samme Princip, som er benyttet i Lovforslaget. Jeg tror, det vilde have overordentlig stor og heldig Betydning. Vi vide jo meget godt, at i de allerfleste Tilfælde foregaar Skatteligningen i Landkommunerne udelukkende efter Skøn, og dette Skøn er ikke altid retsfærdigt. Jeg skulde derfor anbefale, at man gik lidt længere ned end til 1,500 Kr. Jeg finder, at 1,000 eller 1,200 Kr. vilde være mere passende.

Et andet Spørgsmaal blev fremdraget af det ærede Medlem for Bestervig (N. Andersen), nemlig Spørgsmaalet om Fordelingen af disse Midler, som gik over til Kommunerne. Han udtalte, at der her ikke var foreslaaet en retsfærdig Fordeling, fordi en

meget stor Del af vore Kommuner vare meget stærkere belastede med Skatter end andre. Men jeg skal dog tillade mig at fremhæve, at det bliver endnu mere uretsfærdigt, i mange Tilfælde i alt Fald, fordi den store Skat, der paahviler enkelte Kommuner, ikke altid er et Bevis paa, at disse Kommuner ere mere bebyrdede end andre, der svare mindre Skat. Man maa huske paa, at der er mange forskellige Forhold, der gøre sig gældende, og da navnlig, at de Kommuner, der ligge i Nærheden af Købstæderne, have Fordele, som de andre ikke have, og folgelig have større Indtægt og dermed større Skattevne. Jeg vilde nødtigt se, at man skulde tage fra disse Kommuner, som have mindre Skat, og lægge over paa andre Kommuner, som have højere Skatter. Derved vilde man sikkert begaa Uretfærdighed i mange Tilfælde. Jeg tillader mig ogsaa at pege paa, at en stor Del af de Kommuner, som vokse op ved Stationerne, have mange Fordele, hvorved deres Skattevne er bleven større. Deres Jord er stegen i Værdi, og paa mange andre Omraader have de Vættelser ved at ligge ved en Station. Jeg vilde nødig have, at det eventuelle Udvalg, som Lovforslaget skal henvises til, skulde komme med Forslag i Retning af en anden Fordeling. Jeg tror, det vilde være uretsfærdigt.

Jeg skal indskrænke mig til disse Udtalelser, idet jeg til Slut vil sige, at jeg haaber, der for disse Lovforslag, hvis Gennemførelse — det erkendes fra alle Sider — er en Retfærdigheds handling, maa blive lagt saa saa Hindringer i Vejen som muligt. Derved tror jeg, at Lovgivningsmagten vil gøre sig fortjent til Befolkningens Tak.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgtreds): Jeg har bedt om Ordet for at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling), men jeg ser, at han desværre ikke er i Salen. Jeg kan imidlertid ikke opsætte mine Bemærkninger og maa altsaa renoncere paa Væren af at tale direkte til det ærede Medlem. Det er saa meget mere beklageligt, som jeg vilde begynde med at gøre ham en Undskyldning, fordi jeg under hans store Foredrag forleden Dag et Øjeblik var forhindret i at høre ham, og da hans Foredrag endnu ikke forelaa trykt, da jeg talte, havde jeg ikke haft Lejlighed til at se, at han virkelig havde bestættiget sig med et enkelt Spørgsmaal vedrørende Kjøbenhavns Kommune, nemlig Spørgsmaalet om de 3 pct. Det er imidlertid ogsaa den eneste Fejltagelse i mine Bemærkninger, jeg kan tjene det ærede Med-